

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

Рік I.

Станиславів, середа 22 жовтня 1941.

Ч. 25

В ПРИВІТІ ПАНУ ГЕНЕРАЛЬНОМУ ГУБЕРНАТОРОВІ ДР МІН. ГАНСОВІ ФРАНКУ ВРАЗ ІЗ ДОСТОЙНИМИ ГОСТЯМИ

Сьогодні прибув до нашого міста п. Генеральний Губернатор, Міністр Др. Франк з Достойними Гостями з Велико-Німеччини. Цле місто святочно приbrane, населення міста й округи зібралося, щоб достойно повитати п. Генерального Губернатора, Представника Велико-Німеччини й її Великого Вожда Адольфа Гітлера.

Приїзд Достойних Гостей для українського населення — велика подія. Бо ж власне Велико-Німеччині й її могутній Армії український народ на цілому своєму просторі, а особливо ж в Галичині, завдячує своє визволення від новітніх червоних орд кривавого Сталіна.

Ця перша зустріч українського населення Покуття з п. Генерал-Губернатором є для населення нагодою — висловити свою велику вдячність і запевнення співпраці в побудові нового ладу в Європі під проводом великого німецького Народу.

В тяжкій большевицькій неволі Українцям неілько було навіть подумати приязно про німецький народ. За виявлену прихильність до Німеччини енкаведисти вязнили й вбивали. Але український народ глибоко в серці скривав і леліяв ті надії, які підтримували його душа в найтяжчих хвилинах большевицької катівні — надії на Велику Німеччину, надії на остаточне визволення, яке могла йому принести одна тільки — Німеччина.

Від десятиліть, а то і століть клеймлено наш народ з презирством як германофілів, під закидом германофільства наш народ заповняв польські тюрми й Березу Каруську найкращими своїми синами, тисячами висилав гекатомби жертв під кулі і катівський стричок ще до вересня 1939 року.

Франції, Бельгії, Норвегії, в Африці, на Балканах, та на українському фронті сповняла і сповняє нас всенародньою надією та певністю, що Версаль — вже николи не повториться та в Новій Європі під проводом Фірера український 50 міліоновий народ займе належне йому місце між іншими народами.

І ця надія, яку не тільки ми, але й батьки наші леліяли, надія на Німеччину, сповнилася в дні 22 червня 1941 р., вона з кожним днем стає все більш реальною, о скільки непереможна Армія Великого Фірера зближається до східних кордонів України.

Наш народ в Галичині під

опікою Фірера буде вже свое нове, визволене життя. На Сході вже вибиває остання година большевицькому пануванню, на св. Софії в Київі, прастарій столиці України, по-

Генеральний Губернатор Мін. Др Г. Франк

руч німецької свастики має український прапор.

І ось в ці великі для нашого народу хвилини будемо витати й гостити у себе наших Визволителів. Це для всего українського населення свято вдячності велико-німецькому Народові й його Вождеві Адольfovі Гітлерові, яке остане на завжди в пам'яті як незабутні хвилини.

Пану Генеральному Губернаторові Др Франку, Представникам Велико-Німеччини на українських землях — Слава!

Вождеві Велико-Німеччини Адольfovі Гітлерові від визволеного українського народу

Слава! Слава! Слава!

Додержуймо кроку!

Кількасотлітнє ярмо, яке в посліднім тридцятиріччю аж кілька разів змінювало свою форму — нарешті спало раз на все з нашого народу. І ми це замічусмо по життєрадісній усмішці та повсякденній продуктивній — бо вільний праці — кожного українського громадянина. Слідно на кожному кроці належне розуміння свободи рухів — покінчення рабського життя і це треба відмітити.

Та не можна цього сказати про зрозуміння теперішньої ваги хвилі. Від свідомості кінця неволі до ясного зясовання собі категоричних наших завдань — ми не далеко пішли вперед. Ми ще якслід не усвідомлюємо собі цього близкавічного темпа, що проявляється в скорім — інтензивнім виконанні всіх будених завдань так під оглядом часу як їх скількості та якості. Ми ще всі здебіль собі сприя з цієї великої відповідальності нашої роботи, яка випливає хоч би з теперішнього — також типічного для цього часу — розподілу праці. Нас ніхто в роботі не заступить — можуть хиба перемінити на прислужливий для других предмет, якщо не зумімо бути для себе продуктивнішим підметом.

Це недоіндування, згайдно хибне розуміння теперішньої ваги хвилі відбивається в нас марканто на співрішаючій ділянці теперішньої війни — на господарськім фронті.

Почавши від здачі державі контингенту с-г продуктів, переходячи посів озимини та осінній збір урожаю з поля — все в нас іде мляво. Багато жінок поза конечною примітивною роботою не здібні спромогтися на піднесення культурного та матеріального стану хатньої господарки. Товариства замість стати авангардом у праці, доперва розмахуються до... своєї організації. Так довше не може бути — все на секунди та грами треба використати. Треба все в час, а головно тоді як подається спеціальні зарядження — все під кожним оглядом на 100% виконати. І то виконати без зайвих пригадувань та упімнень.

Треба поодиноким селянам використати в господарці не лише землю та худобу, але і здається "непотрібні" господарські відпадки, скормлюючи ними худобу, чи хоч би витворюючи з них ріжні погної.

Треба жінкам селянкам піднести загальний уровень не лише зовнішньої господарки — упорядковуючи гігієнічно та привабливо подвіря, чи дбаючи про гарні добре управлінні яринні городці, але треба рівнож відповідним веденням усієї хатної господарки та вихованням дітей піднести культурний урівень та житєву міру нашого села.

Треба нашим господарським та культурно-освітнім товариствам допомогти селянам скоріше достосуватися до теперішнього моменту — організуючи потрібні практичні до-

учення — при допоміжній пропаганді, часописах, книжках чи також курсах. Свою працю треба творити практично — підходячи індивідуально до кожної місцевості, а навіть громадянину, організувати складніші роботи, приготувати на час та використовуючи максимально всі помічні середники.

Всім нам, чи це робимо поодиноко на своєму варштаті праці чи в організації або установі, треба проявляти якнайбільше ініціативи та підприємливості у напрямі підні-

сення продуктивності праці, так що до скількості, як і що до якості. Треба нам так солідно робити, щоби не здергуватися позаду, а йти вперед цими стомилевими кроками, якими посугується теперішні події.

Таким ставленням до праці піднесемо не лише культурно-матеріальний стан нашого народу, але і причинимося до творення нового порядку в Європі — цим самим засвідчимо свою національність та громадянську зрілість.

ГРАБАН.

Генеральний Губернатор Мін. Д-р Ганс Франк

Теперішній Генеральний Губернатор окупованих теренів, міністер Німеччини д-р Франк, народився дnia 23 травня 1900 року в Карльсруе. Д-р Франк належить до найперших співробітників Адольфа Гітлера. Його співпраця при сформуванні партійної програми є однаково відома як і його участь в маршу 9. листопада 1923 року.

Д-р Франк оснував у 1927 році правний відділ партії і в його керівництві до нинішнього дня. У 1933 році Канцлер Німеччини іменував його комісарем Німеччини для кодифікації прав. В 1928 році Д-р Франк покликав до життя нац.-соціалістичний гурток працників, та в 1933 році заложив академію права. Коли в 1934 році обласну адміністрацію справедливості перейшла держава, тоді д-ра Франка послив Канцлер до уряду Німеччини в характері міністра.

Канцлер Німеччини, іменуючи в жовтні 1939 року д-ра Франка Генеральним Губернатором окупованих польських теренів, повірив одному зі своїх старих співробітників відповідальнє завдання, при чому

ходило не тільки про те, щоб виконати формально правні приписи, але радше про особистість, творчу в ділянці права, яка розпочала керувати відносинами на цих теренах.

Національно-соціалістичний погляд, що політика панує над проблемами, та що всякий рішення й міркування можуть повставати тільки у площині політичного світогляду, був висловлений д-р Франком у численних промозах, зокрема конгресах т. з. партійного дня у Норимберзі. Та напрямна маса обсягне значення праці в терені, який досі підлягає радше зовнішнім, як внутрішнім засновкам, та в якім буде багато законів, але не буде одного, себто правного порядку в етичному розумінні. Це безумовно велике завдання, перед якими станув уряд Генерального Губернаторства. Однак з другої сторони є знаменною річчю, що уряд з нац.-соціалістичною активністю приступив до праці за особистою ініціативою Генерального Губернатора, щоб, як і всюди в ділянці могутності Німеччини, волю Канцлера зробити найближчим правом.

V НІМЕЧЧИНА ПЕРЕМАГАЄ НА ВСІХ ФРОНТАХ !

Станиславів вітає Генералгубернатора Мін. Др Г. Франка

Станиславів святочно прибраний в день приїзду Генералгубернатора д-р. Франка. По вулицях мають привітальні транспаранти та німецькі і українські прапори. Особливо гарно прибраний будинок крайсамту та площа Адольфа Гітлера, на якій видніє велика трибуна, а перед трибunoю естетично построєні кльомби.

На святочно прибраному двірці очікують на Генералгубернатора делегації від німецького та українського населення, українська шкільна дітвора та почесна компанія Шуцполіції в супроводі старшин.

О год. 7:50 у спеціальному поїзді приїжджає д-р. Франк. Його вітають: п. Губернатор д-р. Ляш і п. Крайсгауптман д-р. Альбрехт, а українська шкільна дітвора, в національних строях, при звуках пісень вручає Генералгубернаторові китиці.

О год. 8:00 вітають п. Генералгубернатора німецькі представники місцевого уряду та українська делегація на чолі з Епископами в Монастирі при вул. Губернаторській 19. Симфонічна оркестра тимчасом відіграє один музичний твір, опісля промовлює Крайсгауптман і д-р. Недільський від української делегації. У відповідь заликає та річево промовляє п. Генералгубернатор.

Після цього д-р. Франк відідждає

в супроводі святочних гостей до країсамту, а відсіля 8 год, 9-тій до укр. Сокола на виставку п. н. "Господарство і штука в окрузі міста Станиславова".

О год. 10:30 п. Генералгубернатор відбирає дефіляду українського населення, яку розпочинає бандерія, зложена з 300 кіннотчиків, святочно прибраних в українські національні строї, за якою поважно проходить 10,000 українських селян з ріжких околиць Станиславської округи та компанія Шуцполіції.

О год. 10:40 відбувається посвячення площи ім. Адольфа Гітлера, де українська селянка передає хліб і сіль, а група сільських мужчин і дівчат вручас д-р. Франкові подарунки, а саме майстерно різблену ракву, касетку і коня, а також артистично розмальовані альбоми зі світлинами цвінтарів, де поховані німецькі та українські вояки, що символізуватиме лучбу зброї українського та німецького народів.

Після промови Генералгубернатора оркестра відігрез німецький та український гімн, а п. Райхсміністер має доволі часу, щоб загально запозичитись з господарським та національно-культурним життям Станиславівської округи та рівні ж відвітати нашу Гуцульщину та залигатись з її звичаями та обычаями.

Всі, що хочуть і можуть навчитися корисного діла і прислужитися Батьківщині не словом, але ділом, хай вступають в ряди "Української Служби Батьківщини".

Відбудова рідного краю

Рідко коли в нашій історії ми мати нагоду в повній ширині розвинуті наші сили та виявити творчі здібності, як сама тепер. Після визволення наших земель спід большевицького кривавого ярма вибила і для нас, як народу, історична година, яка діє нам можливість надробити те, що не було можливі під час довгої неволі. Обсяг тимбільш корисно склається для нас; коли візьмемо на увагу і повністю усвідомимо собі те, що свою працю над розбудовою всіх ділянок нашого земного життя маємо можливість вести під зверхнім керівництвом і досвідною радою представників керівних колів німецького народу, народу, який своїм умом і кров'ю веде Європу до нового політичного, суспільного й економічного ладу.

Нам треба ще багато вчитись від тих, що більше від нас знають і зачинали будову нового життя від основ, від справ, які на перший погляд могли б видаватися дрібними і маловажними.

Великі справи й осяги спираються на малих, щодених, на перший погляд маловажливих справах. Велика будівля повстас з малих цеголок, міцно споєних цементом, спертих на основі добре продуманого плану.

Тому й ми залишмо відбудову нашої рідної землі від основ. До таких, здавалося б мало замітних справ належить м. ін. відбудова шляхів, регуляція рік, відводнення підмоклих піль і лук, відбудова знищених війною сіл і міст.

Цією справою займається "Українська Служба Батьківщини". Вона організує всіх, що бажають добровільно працювати і спромовує їх до плянові, суспільно корисної праці. "Українська Служба Батьківщини" дає добровільцям відповідний виряд, доцільно їх організує і вишколює. Тих, що добровільно зголосяться, розділюють на табори по 100—150 людей. У проводі кожного табору стоїть інструктор Німець. Йому до помочі приділені маїстри, відшколені помічники та кращі з добровільців. Ко кий з добровільців може стати провідником відділу, якщо виявить свою відданість справі "Української Служби Батьківщини". Ті, що виб'ються на передові місця, одержують вищу платню.

Як добровільці до "Служби Батьківщини" можуть цього року зголоситися здорові мужчини від 17—35 років. Служба триває покищо три місяці. Добровільці одержують безкоштовно мешкання, харч, робочий одяг, черевики і крім цього 50 грошів денно. Таборами піклуються українські лікарі. Передбачена теж духозна опіка над добровільцями. На випадок хвороби, припадку чи каліцтві і безробіття добровільці мають запевнену спільну опіку і лікування.

Після закінчення служби кожний добровілець одержить відповідну посвідку, що стверджує й оцінює час служби і якість праці. На основі цієї посвідки кожний добровілець має першість одержати працю, відповідно до своїх здібностей і вишколу.

Всі, що хочуть і можуть навчитися Батьківщині не словом, але ділом, хай вступають в ряди "Української Служби Батьківщини".

Москва перед упадком

Двадцять чотири роки кипіло у величеннському казані з маркою "СССР". Там варили червону отрую, щоб не залити Європу й щий світ. Струмками тобі отруї кремлівські володарі намагалися в свій час захопити Еспанію. Після німецько-польської війни більшість балтійські держави. З того часу червоний Джингісхан Сталін набрався хибного переконання про "непереможність" своїх кривих орд і збирався до виршного бою за підбій світу.

Двадцять чотири роки мучився український народ під большевицько-жидівським яром на межі зліднів і голоду. Мучилися інші поневолені Москвию народи. Все їхнє добро, висліди їхньої праці йшли на потагу Москви. Наче в ненаситній паці Молоха гинули сотні тисяч людей, закатованих у льохах ВЧК, ГПУ, НКВД. Мільйони людей вигинули в роках організованого голоду. Тимчасом росла щораз більше воєнна промисловість. Це все відбувалося в ім'я майбутнього завоювання світу для московсько-жидівського большевизму.

Саме сьогодні минає чотири місяці від того памятного дня 22 червня 1941 року, коли на приказ Фірера Німецька Армія перейшла кордон і почала війну з СРСР.

Чотири місяці йшли бої величеннських розмірів. Червоний Джингісхан кидав у бій все нові й нові орди, але вони знаходили там тільки смерть, загибель, полон. Всі зусилля червоних не дали їм ніяких ход бій найменших, успіхів. Героїчні війська Німецькі та її союзників ішли безупину вперед, займаючи щораз більшу територію. Від гніту большевиків звільнена майже вся територія України, звільнені й балтійські держави — Литва, Латвія, Естонія та окуповані частини Фінляндії.

Основні сили большевиків зовсім розбиті. Щораз тісніше загискається кільце окруження Ленінграду, бо німецькі полки захопили вже й частину передмістя. Після останніх боїв біля Вязьми та Брянська перестали існувати найкращі большевицькі армії Тимошенка, що були призначені до протиаступу. Тепер немає вже в большевицьких арміях, що могли б з успіхом обороняти Москву. До населення Москви видали вже відозву, щоб воюю приготовляюся до оборони столиці. А сам "геніяльний вождь народів" Сталін мусив спішно покидати Москву, рятуючи трупа Леніна в своїх валізах. Утеча Сталіна являється початком кінця червоного царства сатани. Вже ніякі сили його не врятують, не то паперова англійська допомога. Цю безнадійність становища большевиків добре зрозуміла навіть Америка, припиняючи дальші спроби доставити СРСР зброю через Сибр. Та куди й доставляти, коли й на Сибір почалися противольшевицькі рухи?

Такий нужденний кінець приходить для тих володарів Кремля, що підготовляли похід на Захід. В огні німецьких перемог прогоріли мрії божевільних "вождів", одурманених червоним чадом — так самісінко, як і величеннська маса бойових машин і дивізій "непереможної" большевицької орди.

Надходить остаточний розвал большевицької тюрми для поневолених народів. На наших очах твориться події величеннської взги. Не-

даром по боці Німеччини стоять у боях уся Европа. В добровольчих дивізіях боряться проти большевизму й ті народи, що ще недавно у Франції й на Балканах стояли проти Німців із зброєю в руках. Все, що життєздатне й здорове, стануло тепер рішуче по боці Німеччини в

обороні європейської культури. З повним довірям до Німеччини видає звільнена Україна закінчення війни. Після довгої неволі під жахливим яром жидівсько-московських окупантів почнеться для України нове: життя в новій Європі, що розділиться тепер вогні останніх боїв.

Наладнання апровації м. Станиславова

Апровація м. Станиславова чим-раз краще залишується мимо всіх величезних перешкод, якими в першій мірі являються: брак відповідного транспорту і позиція, яка останньо вельми болючо відбилася на нашому господарському організмі.

Для розподілу споживчих артикулів створено в місті 41 краиниць та приділено їх до окремих районів міста та передмістя.

Мимо всяких труднощів місто весь час було забезпечено відповідними раціями хліба, які рівномірно розподілювано поміж населенням.

З випуском нових апроваційних карток, мешканці м. Станиславова і двох сільських громад Рінь і Софіївка одержуватимуть постійні при-ділі в споживчих артикулах, як:

Хліб — 1400 гр. для дорослих і 1050 гр. для дітей арійців — тижнево, мука пшенична — 200 гр. для дорослих і 100 гр. для дітей. Товщи — в міру запасів видаватиметься по 60 гр. тижнево для дорослих. В біжучому тижні буде видано одно разово для всіх арійців по 60 гр. масла і 100 гр. оліви.

Для мешканців м. Станиславова, арійців, устійнено тимчасові ставки м'яса по 200 гр. на дорослу особу і 100 гр. на дитину. Для цього призначено 12 станцій, які находяться при вулицях: Герінга 2, Герінга 122, Вірменська 3, Вовчинецька 81, Адольфа Гітлера 61, Адольфа Гітлера 43, Тринітарська площа 9, Галицька 108, Єгерлінгера 48, Баторого 41, Ратуш і Губернаторська — ріг Романовського. Розподіл м'яса наступить уже протягом біжучого тижня.

Повне молоко видаватиметься тільки дітям по 1/4 л. на особу денно. Відтворене молоко в міру заготівлі видаватиметься тимчасово робітникам і службовцям через установи

і місця праці, а в міру зросту доСтази видаватиметься і для інших мешканців міста на молочні картки вже з початком другого тижня.

Каву палену збіжеву одержуватимуть дорослі по 60 гр. тижнево, а діти по 40 гр.

Яйця — по 5 шт. місячно на особу в міру запасів.

Ставка цукру віносить по 500 гр. місячно для дорослих і 400 гр. місячно для дітей.

Всі ці артикули будуть одержувати мешканці м. Станиславова на хлібні картки, а масло і молоко на молочні картки.

Також розподілено картоплю по 50 кг. для дітей і зачалася видача для дорослих по 50 кг. на одну особу. Картопля находитися до відібрання в магазинах при таких вулицях: Рацлазіцька 10, Возчинецька 3, Словачька 2, Лелевеля 7, Новий Світ 19, Вовчинецька 152, Германа Герінга 28 і Трибуналська, Сира 7, Адольфа Гітлера 148, Адольфа Гітлера 225, Адольфа Гітлера 203 і Довга 72.

Населення міста повинно звертатися по картоплю до найближчого магазину від своєї місця замешкання.

Стремлінням Харчевого Уряду є добігти такої достави, щоб запокоїти постійно хочби мінімально погреби споживачів.

Звертається увагу населення на те, що такої великої кількості споживчих артикулів не можна відразу заготовити, тому проситься о відповідні вирозуміння, як рівно ж не повідти при магазинах при відборі картоплі, молока, чи інших артикулів, бо це лише припиняє працю та перемучув працівників.

Харчевий Уряд постарається кожному забезпечити товар і кожний у свій час одержить свою пайку.

варстату (свідоцтва рем. іспитів, посвідки праці і т. п.).

Незабаром відбудеться також загальний список усіх кваліфікованих ремісників у цілій Галичині, а зокрема тих, що ведуть самостійні варстати, працюють у ремісничих кооперативах, артилях, фабриках і т. п. підприємствах, згл. хвилево працюють не у своєму фаху або взагалі остають покищо без праці. Справа ремісничих іспитів (челяди, майстерських, кваліфікаційних), що іх не мали зможи наші ремісники за большевицького панування відбувати, буде в коротці відповідно унормована. Подання про допущення до іспитів можна однаке вже складати у Ремісничій Палаті. У Львові і на провінції іде вступна підготовка до основування ремісничих цехів, які будуть побудовані на німецьких зразках, інших від об'єднаних тут перед 1. IX. 1934 р. Головною цією є — це примусовість членства та ширши як досі, господарські компетенції. Вступним завданням створених цехів — це список всіх кваліфікованих ремісників, челядників і учнів дотичного фаху — у перший черз арійців.

Словаччина ліквідує жидівські підприємства

Вже впродовж року Центральний Господарський Уряд Словаччини старається усунути жидів з господарського життя держави. До ряду цих старань належить м. і. ліквідація, згл. арізація жидівських підприємств, при чому ліквідується всі зайві підприємства. Тепер, як подімлюють урядово, ця акція доходить до кінця. Остало ще тільки небагато жидівських підприємств, які, як менш важні для цілості народного господарства, вже в найближчу час будуть зліквідовані.

Одночасно випрацюється статистику, яка має показати докладні дані про ліквідацію жидівських підприємств. Досі до початку жовтня зліквідовано 9.175 жидівських підприємств, з того 107 великих. За бранжами: 3.885 споживчих, 2.235 мішаних товарів, 545 мясних, 286 мучних, 269 з напитками, 275 цукорень і торговель овочами, яриною і т. д. Дальше зліквідовано 598 підпри-

ємств для торговлі с/г продуктами, 829 модних і конфекційних, 65 книгарень і паперових приборів, 73 шклянів виробів, 39 дрогерій, 150 спеціальніх підприємств. Закрито далі 1.917 ремісничих варстатів м. і. 631 кравецьких, 30 столярень, 94 бляхарських, 117 фотографічних і оптичних, 112 радіевих, 50 переплетень і друкарень, 54 майярських, 37 тапіцерських, 523 шевських, 87 фризєрень і 431 інших підприємств.

Ліквідацію проведено без нарушення господарського життя. При цьому не потерпіли впливі податків, бо на місце зліквідованих постали арійські підприємства.

Примір малої Словаччини показує, яким сильним господарчим фактором є жиді і їх капітал, та що тільки рішучими постановами можна усунути жидівські впливі з всякої роди проявів господарського життя в державі.

Війна на Сході

Верховне Командування Німецьких Збройних Сил повідомляє:

Наступальні операції на Сході розвиваються згідно з планом.

Штурмові літаки бомбардували вдень портові споруди Мурманська та військово важні споруди Москви і торговель овочами, яриною і т. д. Дальше зліквідовано 598 підпри-

ємств скії столиці. Народний комісаріят закордонних справ позімовив телеграфно японську амбасаду, щоб вона була готова до виїзду в середу вечором. Московське радіо повідомляє, що наступ німецьких військ створив "поважне загрозження Москви". Також урядова "Правда" це півторажує, даючи одній зі статей заголовок: "Ворог продовжує похід вперед. Всі сили мусять бути вжиті для опору!" Розуміється, що ця газета заявляє, що Москва ніколи не попаде в німецькі руки, хоч одночасно повідомляє, що німецькі війська стоять вже під брамами Москви й її безпосередньо загрожують.

Англійське радіо представляє положення так: "великих створили оборонну лінію Москви у формі півколо, але Німці її прорвали. Одночасно Німці окружують місто з півночі і півдня. Як, коли і де вдарить німецька армія — цього Англійці не знають, тому просто кажуть, що становище "дуже важне, або й безнадійне". А лондонський "Тайс" помістив в останніх діях статтю, в якій прямо вже говориться, що Англійці вже зреагували з советської території аж до Волги і Уралу.

Повне заломання великих підприємств

Агентство "Асошиєтед Пресс" повідомляє з Нью-Йорку, що демократичний депутат Сюлек заявив, що у Вашингтоні ніхто не сумнівається про повне заломання Советського Союзу. Супроти цього Здинені Держави Америки здеркали доставу воєнного матеріялу до Союзу через транссибірський шлях з уваги на безуспішність і недоцільність цієї допомоги.

Оповістка

до всіх Філій і Читалень "Просвіти" Філія Т-ва "ПРОСВІТА" в Станиславові підготовляє

КУРСИ ДИРІГЕНТІВ і РЕЖИСЕРІВ

Програма курсів розмежована на три місяці.

Призначення для курсантів завдане.

Просимо надсилати зголосення кандидатів найпізніше до 10. XI. 1941 р. на адресу: Філія Т-ва "ПРОСВІТА" — Станиславів, вул. Губернаторській (6. Майдан), 2. 1 гов.

Евакуація Москви

Московські заклики о рятунок такі розлучливі, що вже не приходять правду, але цілком виразно потверджують похід німецьких військ уперед. Після того, як занято Одесу, а міста Калінін і Калуга теж находяться в німецьких руках, японська амбасада вислава до міністерства закордонних справ Японії телеграму, в якій кажеться, що вже почалася евакуація совєт-

НАДІСЛАНЕ

Ми, сім'я Українця, інженера Радченка, яка привела судя з Буковини прото в Східну Україну, складаємо глибоку подяку за щире братерське відношення Жіночій Службі Україні та Станиславові, покрима п. Рублевів, освіти Службовців тих установ, до яких нас доводилося звертатись.

Дуже бажаємо бачити Вас, друзі, в Східній Україні, яка довший час була під большевицьким гнітом. Там тепер почалось нове життя і закінчилася праця для добра всієї української нації. Будьте певні, що ми про Вас ніколи не забудемо.

Слава Україні!

Іван РАДЧЕНКО.

28. IX. 1941 року.

Український Національний Балет при Краснім Концертнім Бюро. Перші виступи Українського Національного Балету при Краснім Концертнім Бюро під проводом молодого талановитого балетмайстра Ярослава Чуперчука відбудуться в найближчих дниах. В програмі Балету ефектні національні й гуцульські танці в народних строях. До танців приграватиме оригінальна гуцульська оркестра.

ДИРЕКЦІЯ БАЛЕТУ.

УМОВИ

прийняття до українських бурс
у Станиславові.

На засіданню управителів трьох українських бурс м. Станиславова устійнено, скільки в натурі і гроши мають зложити родичі питомців, що хочуть знайти добре притулення, фаховий надір і здоровий харч у бурсі.

Річно вага:	продукти
" 300 кг.	бараболь,
" 50 гол.	капусти,
" 100 кг.	муки,
" 25 "	бураків,
" 10 "	ярини до закришок
" 5 "	чебулі (чесники)
" 50 "	фасолі/бобу, гороху
" 50 "	круп
" 50 "	м'яса
" 2 місячно	твощу
" 1 "	сира
" 1 "	ячменню (жита) на каву

Місячно 20 зол. оплата на світло, опал, адміністрацію, ліки, спорт. Самими грішми 75 зол.

Крім харчів і оплати кожний питомець мусить привезти із собою сінник, солому, постіль, ручник, міло, білля, прибори до їдження 2 тарілки, ложку, ніж, вилки, горнятко. — Громада має забезпечити доставу харчів для своїх хлопців. Не можемо допустити до того, щоби питомці бурс голодували, а потім набиралися сухіт. Не можна також числити на грошеву чи іншу підмогу з боку Управи міста чи громадянства. Бурси мають бути самовистарчальні. На освіту дітей не треба жалувати ніяких видатків, бо це ходить про забезпечення будуччини народу; його інтелігенції і знавців ріжких фахів.

За управу буре
Тарас Франко.

Лікар українець
Др. Анатоль Юревич

перенісся з села Невиськ до ТОВМАЧА, де ординус при вул. 3-Мая (біля заліз. станції) кожного дня, крім неділі і укр. свят.

245 (2-3)

ХРОНІКА

22
ЖОВТНЯ
1941

Сьогодні — СЕРЕДА:
† Якова ап., Альфа.
Завтра — ЧЕТВЕРГ:
Еманія.
Післявіта — П'ЯТНИЦЯ:
Филипа, Теофана.

Повідомлення Українського Окружного Комітету. З нагоди листопадових днів відправляється архієрейська Служба Божа з проповідлю. На академію і концерт до автолу немає.

З діяльності Українського Окружного Комітету. У. О. К. у Станиславові застосувався в другій половині вересня ц. р. Головою УОК настановлено п. проф. М. Левкого, його заступником і секретарем п. проф. О. Гамерського, який є одночасно референтом культурних і шкільних справ, референтом організаційних, персональних справ і фінансовий веде п. дир. Д. Джердж, референтом супільної опіки й праці с. о. Микитюк, референт опіки над молоддю й родиною проф. Т. Франко. Реферат господарських справ покищо необсаджений і не правде. Начальником канцелярії є організатором є мігр. Крушельницький Павло.

Комітет придбав для своєї праці домівку при вул. Г. Герінга ч. 22, зайнявши її устаткуванням (бюро, шафи, машина до писання, телефон, папір і ін. канцелярські прилади). Робиться всяка приготування до організації повіт. Українських Комітетів, районних делегатур, визначення мужів довіри, реєстрації шкіл від повені й воєнних дій тощо.

В цих дніах спеціальні делегати вибираються в терен. З рамен опіки над молоддю опрацьовано план роботи і його на дніах передається на затвердження влади.

Відкриття української гімназії. Відкроті має бути відкрита в Станиславові українська гімназія для 400 учнів. В цілі Галичині буде 8 українських гімназій.

Читальня "Просвіти" в середмістю. Філія Товариства "Просвіта" урухомлює в середмістю читальню в будинку "Українському" при вул. Губернаторській (б. 3-Мая) ч. 2, I поверх. В читальні, відчиненій цілий день, можуть члени "Просвіти" безплатно користати з газет, шахів. Запримуровано для читальні всі українські й німецькі часописи й журнали.

Українці, вступайте на вищу студії! Українці, що бажають виїхати на вищу студії до Львова, чи до Німеччини, можуть одержати потрібні інформації щоденно в год. 11—13 в локації "Просвіти", при вул. Губернаторській ч. 2, бувши 3-травня), I. пов. кімн. ч. 8, у п. Камінського Романа.

Дальші жертви на пралорі і будові пам'ятника. Др. Іван Белій зложив 20 зл. Викликає др. Михайла Шекету з Галича, О. Панчишина І., пароха Тисмениці і др. Богдана Недильського зі Станиславова.

Працівники фабрики Оліви жертвували 77 зл. 80 сот., механічна фабрика в Станиславові зложила 87 зл., викликаючи всі фабрики, які находяться на терені Станиславова.

Бібліотека "Просвіти". Прилюдна бібліотека, ім. Т. Шевченка при Філії Т-ва "Просвіта" в Станиславові урхомлює на дніах випожичальню книжок. Будуть урхомлені два відділи: український і німецький.

Інваліди У. Г. А. Іасів Гнат, Маркевич Михайло, Грандюк Андрій, Волошин Михайло, Малик Олекса, Городецький Іван, Попович Михайло, яго дослістя принаїдно в канцелярії Українського Окружного Комітету при вул. Г. Герінга ч. 22.

Нове приміщення "Українському". Як довідуємося "Українському" переносить на дніах своє бюро до нового приміщення у власному будинку при вул. Шидловського 1.

Пластична мала воєнних дій на східному фронті. Біла пасажу с ушкіна велика міна, на якій червоними стрілками зазначається рухи й успішні посунення німецьких військ у боях із союзниками на цілому східному фронті.

За кожним разом після нового успіху німецьких військ, червона стрілка посувався щораз то даліше в глиб советської території, хоча всі большевики закликають до "рішального бою та остаточної перемоги над ворогом...", що очевидно, так поможет як умерому кадилу.

Для кращої орієнтації широкого населення було б добре подавати ще приблизну границю для віддалення території, яка знаходить вже в німецьких руках.

Дрібні оголошення

УКРАЇНСЬКИЙ ОКРУЖНИЙ КОМИТЕТ
у Станиславові

повідомляє, що в НЕДІЛЮ дні 26. X. 1941 р. в год. 16-ї у домівці Філії "Просвіти" відбудеться

АНКЕТА

в справі налаштування організаційної праці в селі. Просить всіх інтелігентів узяти участь в анкеті.

Загублені картки на продукти враз в книжкою дні 20-го ц. м. на вул. Коліївській на прізвище **Бохенек** Антон, Карабіна і Лідія — прошу звернути за винагородою на адресу: Станиславів, вул. Ілліковського 24 (Гірка). 291 (1-1)

Загублена в поїзді на Галич **торобка** дні 14-го ц. м. а саме пашпорт на прізвище **Сальська** Валерія і гроши — прошу за винагородою звернути на адресу: Станиславів-Гірка, вул. Сальська 22. 293 (1-1)

Загублені документи дні 20-го жовтня ц. р. о год. 8 рано при вул. Губернаторській давна 3-травня, біла крамниця п. Сініковича, а саме в синій коперті: метрика хрещення, метрика шлюбу, залізнична легітимація, відпис церковного декрету — на прізвище Людвіка Гробковська, в дому Гешковська і витяг метрики про смерть мужа на прізвище Адам Гробковський — прошу заскало звернути за винагородою 10 зл. на адресу: Станиславів, вул. Адольфа Гітлера (б. Сапіжинська) ч. 57, кімн. ч. 3. 296 (1-1)

Загублені документи дні 19 жовтня п. р. при вул. Адольфа Гітлера (Сапіжинська) а саме: довідка в ім. мові з Krakova, щоферка книжечка і свідоцтво праці на прізвище **Рогатин** Іван, ур. 10 VII 1914, з м. Коломия — прошу звернути за винагородою 50 зл. на адресу: Станиславів, вул. Колонія 22, II. п. (1-2)

Українка-урядничка пошукує умільованої кімнати в спокійному домі. Зголосити до адміністрації газети під "Постійно". (1-2)

УВАГА! 100 зол. одержить той, хто вкаже, де находитися, або віднайде кінця, викраденої 21. IX. 1941 р. Опис: жеребець, 21, розу, гнідий, на чолі зірка, обі задні ноги вищі колін бліді, а на правій передній — мала рана.

Зголоситися: с. Майдан, пошта Боднарів, пов. Станиславів, Дзиновський Петро.

258 (1-1)

Рошукую Ганюка Степана, літ 18, арештованого НКВД в Товмачі 20. V. 1941 р. та пропавшого без вістки.

Ласкаві відомості: Товмач Ганюк Йосип.

265 (1-1)

25

Рошукую Водославського, літ 28, арештованого НКВД в Товмачі 20. V. 1941 р. та пропавшого без вістки.

Ласкаві відомості: с. Колини, пов. Товмач, Водославський Михайло.

264 (1-1)

Рошукую Мікуцького Ореста, літ 30, арештованого в Станиславові на рік тюрми дні 6. VI. 1941 р. та пропавшого без вістки.

Ласкаві відомості: Варшава, вул. Богдана Хмельницького 46, Мікуцький Ришард.

267 (1-1)

Рошукую Семанишина Дмитра, з м. Брошина, засудженого большевиками в Станиславові на рік тюрми дні 6. VI. 1941 р. та пропавшого без вістки.

Ласкаві відомості: м. Броший, пов. Долина, Семанишин Еміль.

268 (1-1)

Рошукую Романішина Миколу, син м. Брошина, засудженого в Товмачі, в червону армію 7 жовтня 1940 р. та призначений до артилерійського полку в Конотопах, Чернігівської області.

Ласкаві відомості: с. Радча, пов. Станиславів, Романішин Михайло.

269 (1-1)

Рошукую Ловєвського Володимира, літ 46, арештованого НКВД 21. VI. 1941 р. в Товмачі, засудженого на 8 рік тюрми та винесеного в східні області.

Ласкаві відомості: Товмач, Ринок ч. 4, Ловєвська.

270 (1-1)

Рошукую О